

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

4.nodaļa: Mācības pielietošana

Sveicam visus, kas atnāk Mācībai par svētību, bet priecājamies par tiem, kas Mācību padarījuši par savu dzīvi.

Gara valdnieks priecājas par katru gara bruņojuma pilnveidošanas iespējamību. Viņš vairs neatkārtos reiz pielaisto kļūdu un katra atmestā un izpirktā kļūda ir solis uz priekšu, kas tuvina nolemtajam.

Ejiet gaiši. Man prieks vadīt smaidošos. Attapība – Manu mācekļu īpašība.

203.

Mācības atslēga katram jāatrod savā sirdī. Pasaules Mācības izpratne var ierosināt gara jaunradi. Skolotāja Tēls var norādīt apskaidrotu ceļu uz kosmisko Plašumu.

Cilvēces Brāļi, trauksmīgais varenais Spēks, bet cilvēcei grūti atzīt rupjās redzes neapliecināto. Kad pienāks laiks apstiprinājumam, ka jūtziņa stiprāka par aci, tad atmodīsies cilvēka gara apziņa, nojauta un jūtīgums.

204.

Lai Mācības lasītāji biežāk pārbauda savu izpratni. Nevien iesācējam, bet katram vajag rūpēties par savu apziņu. Saka, ka apziņa sliecas uz involūciju, tas tikai nozīmē, ka apziņu kā vissmalkāko vielu vajag pastāvīgi apgādāt ar barību.

205.

Mācības ķīla ir prieks. Radošais darbs ir lietderīgs tad, kad tiecoties pēc daiļuma izpausmes, gars parāda Bežrobežības izpratni. Ieskatu, ka izsmalcinātās apziņas atspere nostiprināsies ar pausto Mācību.

206.

Prieka spēks, kādu mēs izjūtam pirmo reizi tuvojoties Mācībai ir pareizā mēraukla mūsu gatavībai uzņemt Gaismas Mācības pamatus. Glabājiet šo prieku un atzinību cauri dzīves ikdienai, jo tas ir ātrākais ceļš tai apziņas paplašināšanai, kas ir Mācības mērķis!

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

4.nodaļa: Mācības pielietošana

Lasot Mācības grāmatas, vienmēr visu viņā teikto lūdzu attiecināt vispirms uz sevi. Ļoti daudzi lasa Mācību, bet domā, ka daudz kas viņā teiktais ir domāts kādam citam, bet ne viņiem. Un visbiežāk nepamana un atmet tieši to, kas galvenokārt skar viņus un ar to bezgalīgi pagarina savu virzīšanos uz priekšu. Bet īstenais māceklis visu attiecinās uz sevi. Un, patiesi, kas var teikt, ka viņā nav tās vai citas labās vai ļaunās īpašības, kaut vai iedīglī? Attiecināt visu Mācībā teikto uz sevi, mēs līdz ar to iedziļināsimies savā būtībā un atradīsim sevī daudz ko, kas mums pašiem būs kā pārsteigums. Šie negaidītie atklājumi, kad gars ir cieši nolēmis iet pa Mācības pilnveidošanās ceļu, ļoti palīdzēs visam tālākajam.

Tāpat ir jāzina, ka no mācekļa tiek prasīta pilnīga uzticība tur, kur viņam šobrīd vēl kaut kas ir neskaidrs. Tālākā apziņas paplašināšanās gaitā daudz kas tāds, kas dažreiz šķitis pat pretrunīgs, atrod savu vietu.

207.

Mācība un Kalpošana vispirms paredz apziņas paplašināšanu, kas pamatojas uz sekošanu Mācībai un Skolotāja godināšanu. Gremdējoties Bezrobežības pētīšanā, vispirms jāapjēdz mīlestības un uzticības bezrobežība. Vajag saprast mīlestības un atdevības bezrobežību kā pirmo soli uz Kalpošanu un Jogu. Bet izturēšanās pret Skolotāju kā pret ikdienas lietu nevedīs pie sekmēm. Svēti, bezrobežīgi audzēsim mīlestību un cieņu pret Skolotāju kā dziedniecisku līdzekli atdzimšanai.

208.

Kas grib peldēt, tam bezbailīgi jāmetas ūdenī. Kas nolēmis iepazīt Agni Jogu, tam jāpārveido ar viņas palīdzību visa dzīve. Kāpēc cilvēki domā, ka Jogai var ziedot daļu laisko vaļas brīžu, visu pārējo laiku paliekot netīrajās domās? Patiesi, ikvienam darbam jābūt šķīstījošas ugunīgas tiekšanās pārņemtam.

Iesāciet kā tēlnieki pieskarties neapstrādātās matērijas dažādajām pusēm. Pēkšņi nenogurstoši izšķīliet dzīvības ugunis dzirkstis no haosa virsmas.

Visapkopojošākā Joga uzliek par pienākumu veidot visu dzīvi attiecīgā, ārēji nemanāmā disciplīnā. Ja šī neatvietojamā disciplīna spēj kļūt nevis par važām, bet

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

4.nodaļa: Mācības pielietošana

pārvērsties atbildības priekā, tad pirmos Vārtus var uzskatīt par atvērtiem. Kad būs atskārsta sadarbība ar tālajām pasaulēm, tad atvērsies Otrie Vārti. Bet, kad būs izprasti evolūcijas pamati, tad nokritīs Trešo Vārtu aizšautne! Beidzot, kad būs kļuvusi saprotama sabiezinātā astrāla priekšrocība, tad kritīs Ceturto Vārtu šautra. Līdz ar šo pavirzīšanos uz priekšu aizdegas zināšanu centru ugunis un smalkāko enerģiju zibeņos atnāk jūtziņa. Tāpēc saudzējiet izziņas uguni un sargājiet augošo spēku.

209.

Ir vajadzīga tieši saudzība, tiklab attiecībā uz lietām kā arī uz garu. Jūs nespējat aprēķināt visas strāvu straumes. Protams, viss tikai pagaidām, bet gars norūdās viesuļos.

210.

Jāatmet visi spriedelējumi par abstrakto ētiku. Labs ir tas, kas veselīgs visās dimensijās. Mēs prasām, lai katrs, kas uzsāk Mācības ceļu, vispirms būtu vesels garā. Vai ir iespējams ļaunumā tuvoties Gaismai? Patiesi, Gaisma atklās ikvienu ļaunuma drupatiņu.

211.

Varenā Agni Joga, protams, dota cildenās harmonijas nostiprināšanai. Tālab dzīvības norise visu uguņu piesātinātā. Tā katra enerģija ieviešas dzīvē un varenā matērija apvienojas ar garīgajiem centieniem. Tā stari kāpina harmoniju.

212.

Kustība uz evolūciju paredz visu centru saspringtību. Ikvienas tautas progress atkarājas no centra tiekšanās. Cilvēce savas pakāpes uzcēlusi uz centru likuma un patiesās saspringtības noliegsmes pamata. Gara augšupeju sasprindzina visaugstākie centri. Tāpēc kustība evolūcijas virzienā var sākties tikai tad, kad gars atskārtīs uguns varenību. Uguns un centru izpausme dos cilvēcei jaunu zinātņi. Sirds jaunradi sasprindzina "kausa" centrs. Tādējādi no gara saspringtības un "kausa" uzkrājumiem atkarājas uguns virzība uz priekšu. Cilvēce, apžogojusi sev nolemto pasauli ērkšķiem, protams, pazaudējusi ceļu. Mūsu Mācība dod cilvēcei spārnus un ceļu uz Bežrobežību.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

4.nodaļa: Mācības pielietošana

213.

Kas ar Mācības palīdzību iedziļinājies piešķirtās laimes būtībā, lai iet stingrā gaitā, izprotot, kā, uz šī akmens pamatota, atdzimst cilvēces lielākā cerība. Kā lūgšanā gaidīsim mums nolemto.

214.

Lūk, runājam par tiešu tiekšanos uz Mums. Runājam par lietderīgumu un veiksmi, kas izriet no tādas tiekšanās. Liekas, būtu kārdinoši izmēģināt šo līdzekli, bet vai gan daudzi cenšas iet šo ceļu? Un tomēr katrs, kas izmēģinājis Mūsu panaceju, sacīs, ka Mūsu padoms ir godprātīgs. Tas apstiprinās vienmēr un visur, ka, kamēr viņa domas bijušas ar Mums, to pavadījis sekmīgums. Katra neveiksme bijusi sidraba saites aptraipīšanas sekas. Cik brīnišķīgi būtu, ja ikviens, dienu nobeidzot, pajautātu sev, kāda šajās stundās bijusi viņa domāšanas kādība. Cik spēcīgs tas kļūtu, apzinoties, ka viņa domas ir nostiprinājušas saistības pavedienu. Necienīgu domu uzplūsmu tad varētu tūdaļ iznīcināt. Bet ar cilvēkiem ir tā, ka tie klausās nedzirdēdami un lasa ne vairāk kā ar acīm.

Tāpēc vēlreiz ieteicu pārvērst Mācību par dienišķu vajadzību. Ieteicu novērot, cik sekmīgas visas apkārtējās norises. Ciešākos nogrupējumos sevišķi jāseko savstarpējiem nodomiem, lai nesmagotu un nepārtrauktu strāvu. Daudzas Mācības ieteic šo vienkāršo disciplīnu, bet katrā grāmatā tas jāatgādina, jo pats nepieciešamākais, pats vajadzīgākais dzīvē netiek pielietots.

Un Mums liela laime, ja kādam varam uzticēties tāpat kā sev. Tik stiprs ir atvērtas sirds cietoksnis.

215.

Izjaušu ik mirkli, kas jums noderīgs. Mūsu rindas stāv kā siena; smaids kā blāzma atplaiksnī ikvienā Sejā pie katras jūsu izdevušās kustības. Kā dārznieks, izpazīdams tumsību rūpējas, lai dārzs pārklātos ziedu pumpuriem, tā arī Mēs sekojam katrai izredzēto roku kustībai. Ikkatra attapība Mums sagādā prieku, jo vairogs kaldinājas abpusēji. Plašs ir Mans darba lauks, ikvienam tur dota vieta. Ar skata plašumu atmērīsim savu gabalu.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

4.nodaļa: Mācības pielietošana

216.

Tuvojoties Mācībai un pievēršoties cilvēces Vecākajiem Brāļiem, nepārkāpjamo okultu likumu ietekmē, mūsu patiesā būtība izpaužas daudz ātrāk un uz āru izpaužas tādas mūsu īpašības, kas citos apstākļos būtu palikušas mūsos snaudošā stāvoklī, varbūt pat līdz nākošajiem iemiesojumiem. Atcerieties, ka “Austrumu Kausa” 26.vēstulē teikts: “Līdzīgi tam, kā lietus gāze nevar padarīt auglīgu klinti, tāpat arī okultā Mācība neatstāj iespaidu uz neuzņēmīgu prātu, bet kā ūdens attīsta Karstumu nedzēstos kaļķos, tāpat arī Mācība izraisa aktīvai darbībai katru mācekli snaudošo neapzināto potenci.”

Okultajā sfērā tas ir negrozāms likums, tā iedarbība ir jo spilgtāka, jo nopietnāka un patiesāka ir mācekļa izteiktā vēlēšanās un jo dziļāk viņš izjutis uzņemtas saistības tiešamību un nozīmi.

217.

Sena Gudrība saka: “piesauc cīņas mirkli, nebaudies grūtību.” Tur, kur izvairīšanās, tur nav glābiņa, bet tikai novilcinājums. Tie, kuri nav baidījušies kļūt par mūžīgās, bezrobežīgās kustības dalībniekiem, patiesi var kļūt par karavīriem. Gatavība, ritma steidzīgums ieraus viņus Kosma zaigojumā.

Mums jāpierod pastāvīgai kaujai un jāiemīl tā, jo cīnās katrs Kosma atoms! Nostiprinājuši vienu uzvaru, lai esam gatavi nākošai vēl lielākai, jo, augot mūsu apziņai, aug arī mūsu darbības, un kaujas lauks vērsas plašāks un atbildīgāks. Visā Kosmā notiek bezgalīga cīņa, un mēs visi, redzami un neredzami, esam tajā iesaistīti. Ir laiks to apzināties, jo šī apzināšanās, norūdot mūsu garu, padarīs mūs par drošiem uzvarētājiem. Augstākās Gudrības vadīti, kas rāda mums virzienu, mēs pāriesim visus bezdibeņus. Un šķietamības neapžilbināti, priecīgi un gaiši varēsim raudzīties mums zināmajā nākotnē. Kur vēl ir tādi laimīgie, kas var teikt to pašu? Padomājiet, kādas priekšrocības mums dod šī zināšana! Kādu pārlicību tas piešķir visām mūsu darbībām un apstiprinājumiem! Vai tā nav augstākā laime, pilnīgi apzinoties notiekošo un zinot nolemto, virzīties uz mērķi, uz vēl lielākiem apziņas paplašināšanas sasniegumiem, lai labāk kalpotu vispārības labumam.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

4.nodaļa: Mācības pielietošana

Tā tad ķersimies pie visu mūsu enerģiju transmutācijas. Sāksim ar vissīkstāko egoisma enerģiju. Ar šo patības nikno drakonu, ar visu tā asti: - iedomību, varaskāri, patmīlību, jūtēlību, dusmošanos, baiļošanos, šaubām un tamlīdzīgiem greznumiem. Un aizvietosim to ar vienības apliecinājuma spārnēm, Hierarhijas atzīšanu, ar uzdoto darbu pilnīgu nostiprināšanu, ar iecietību un pareizu norādījumu atzīšanu un noslēgsim ar pilnīgu uzticēšanos līdz galam. Visa šī transmutācija atvieglos tad, kad sirds deg mīlestībā un uzticībā uz Aicinātāju, kas aicina mūs celtniecībai un kas norādīs ceļu uz Torņiem!

Katrs brīvs mirklis jāizlieto progresīvai darbībai, dārgumu uzkrāšanai, Mācības apgūšanai, kura vēl arvien ir tik maz apzināta un pielietota. Katra rindiņa izraisa tik daudz jautājumu, salīdzinājumu un prasa tūlītēju pielietošanu ikdienas dzīvē. Bet kas ir pielietots?

218.

Protams, pat jau pieskarsme vien "Dzīvās Ētikas" Mācībai paplašina apziņu un, saprātīgi tās pamatus liekot lietā dzīvē, zemes ceļš kļūst vieglāks. Bet iegaumējiet, ka ziedošanās kalpošanai cilvēces labā prasa pilnīgu pašizliedzi, proti, varoņdarbu. Vai gan daudz ir to, kas spēj pacelt Pasaules Nastu? Tāpēc pārbaudiet sevi visos dzīves apstākļos.

Ja jūsu apņemšanās dziļa, tad pārbaudījumi nevilcināsies un jūsu priekšā nostāsies daudz psiholoģisku problēmu, kas jums būs patstāvīgi jāatrisina.

219.

Agni Jogas Mācībai vajadzīga pastāvīga degšana. Dažreiz nepieciešama atpūta no izpaudumiem, bet iekšējā uguns neizdziestoša. Neizdziestamības simbols uzrādīts daudzās Mācībās kā atziņas pakāpe. Jāpierod pie uguns pastāvīgas izpausmes. Norādījumus no ārienes nebūs īstais ierosinātājs. Mūsu liesma deg kā uguns kurs un ir necienīgi to traucēt. Milzumu daudz sīku detaļu un aizraujošu mēģinājumu izraisīs uguņu aizdegšanās. Mācība var paredzēt virzienu, bet nedrīkst sasaistīt ar nedzīviem rituāliem. Ievērojiet, kad rituāli kļuva sarežģīti un bez dzīvības, sāka pagrimt visnozīmīgākās mistērijas. Mācība var dzīvot tikpat brīvi kā izplatījuma liesma.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

4.nodaļa: Mācības pielietošana

220.

Ar garu noturiet Mācību, tikai gars spēj novest pie Dieva Valstības Zemes virsū.

Tikpat vienkārši kā Mani Vārdi, pienāks arī Gara Valstība.

Tikpat vienkārši tiks aizslaucītas pērnās ziemas sausās lapas.

Pagājības nav, ir tikai nākotnes gaisma – ar to ejiet.

Saprotiet Mācību visā spārnu vēziena plašumā. Pie Manis ved tikai augšējais ceļš, ejot pa apakšējo – nerasniegt. Manus Norādījumus paturiet kā gudrības atslēgas.

Pacelieties vispārdrošākajās domās, jo Es ar zibeni esmu pacēlis jūsu telts stūri.

Garā aizmirstiet niecību. Lemtā Gaisma ir liela! – Tā ejiet.

221.

Kā gan jāpieradinās pie visa garīgā izpratnes. Nav ko gaidīt no sirds, ja garīgā apcerē mūsu domāšana nejūtas kā labākajos svētkos. Mums jāsasniedz tā pakāpe, kad mūsu būtība izstaros gaismu, tad arī būsīm īstenis augstāko pasaulu līdzstrādnieki. Izlejojot Svētdevas gaismu, mēs esam ir ārsti, ir radītāji, ir aizstāvji Hierahijas lejupejošā līnijā. Vispirms redz ārējo gaismu, tad apzināties to iekšienē, un tikai pēc “lāpas” iedegšanas varam izstarot gaismu.

222.

Jautās – kādas ir jūsu debesis? Sakiet – darba un cīņas debesis. No darba dzimst neuzvaramība, no cīņas – skaistums. Jā, šodien jau Sacīju – Pats eju! Tieši Manas bultas laižas uz Manu Pasauli un daudzkrāsainās atvases gaida dārzniekus. Uz sienām Manas zīmes un čukstos Mana dvesma. Lai krūmi aug nevaldāmi, - izretināt vieglāk nekā sadēstīt. Nebīstieties nekā. Mūsu ziedi ir dažādi, bet ar Valdoņa balsi ieviesīsiet kārtību. Ievērojiet kā zeļ Mūsu lauks. Vajadzīgie asni ir zaļi, sausie nokrīt un kļūst melni. Var jau zīmēt jaunās cīņas karti. Pievienosit garīgās cīņas apgabalus un agrākās lepības kalnus melnus zīmēsiet. Kā jau sacīju – labāk ar skrandaiņiem nekā ar liekuļiem. Pierodiet gara uguni redzēt acīs. Frakai atņemta cīņas zvaigzne, kura mirdz uz kaftana. Lai šodien paturam prātā darba un cīņas debesis.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

4.nodaļa: Mācības pielietošana

223.

Cilvēki pulcējas klausīties Mācības Balsi. Tie bieži bija dzirdējuši par viņiem lemtu dārgumu. Daži spēja dārgumu iedomāties vienīgi kā dārgu metālu. Kāds pat bija pašuvī garu maku savai daļai. Bet laiks ritēja, dārgums neparādījās. Runāja, ka dārgums tuvu, bet pacietība bija īsāka par garo tarbu. Cilvēki uzticēja kādam noklausīties Mācību, kamēr paši aiziešot uz tirgu. Aizgāja, nožēlodami zaudēto laiku. Dažs bija palaidis garām parādu ievākšanu; dažs nokavējis precības; dažs bija aizmirsis iesūdzēt apvainotāju; dažs nebija paguvī pacelt ienākumus; dažs bija nokavējis lētās cenas; dažs pazaudējis Radžas labvēlību. Ar vārdu sakot, - visiem Mācība bija atnesusi zaudējumus. Aizvainotie drūzmējās tirgū, smīnēdami: “kur tad palicis tas solītais dārgums? Mākonis mums bija apsolīts un tas pats bez lietus.”

Sacīja Mācības Balss vienīgajam palikušajam: “Ko tad tu nebaudies nokavēt tirgus laiku? Visu pārdos bez tevis un, līgumus slēdzot, tavu vārdu aizmirsīs. Kas gan teica, ka dārgums nebūs no mākoņa?” Palikušais atbildēja: “Neiešu prom, jo dārgums man dārgāks par dzīvību. Pasludinātais labums nevar būt mākoņi.” Balss sacīja: “Vai nebaudies, ka apklusīšu?” – “Nevari apklust, jo Tu esi pasludinājis Bezrobežību.” – “Vai nebaudies Manas nodevības?” – “Nē, drosmē un gaisma ir Tavi ķīlnieki”. – “Vai nebaudies, ka dārgums Manā valodā nozīmē slazdus?” – “Arī bez vārdiem Izplatījums galvo par dārgumu.” Balss sacīja: “Gudri, tu esi nenogurdināms. Tur, kur dzirdēji Mācību, tur ir arī Dārgums. Piecelies, neej tālu. Pacel sēdekļa akmeni. Pieņem Svētības mākonī un no zemes tās zeltu. Kas līdz galam noklausījies, tas saņem. Drosmīgais nenovirzāms. Savākušais pievieno.”

224.

Patiesi, kā pērli sargājiet Mācību. Kā dienas prieku un kā rūpes par augšupeju paceliet nolikumu grāmatu. Paceliet Mācību augsti kā sardzes zobenu. Vai gan ap dzīves Nolikumu drīkst nevērība ložņāt. Kā gan citādi pārveidosim savu dzīvi? Kur atradīsim pielietojumu gara valstij, kas mūsos dzīvo?

Saskaitīsim necienīgi pavadītās dienas un šausmās nodrebēsim. Saskaitīsim Mācībai neatdotās stundas un sāksim raudāt. Vai gan var stundu Mācības pārdot par maisu

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

4.nodaļa: Mācības pielietošana

zelta? Vai var samierināties ar gara tumsības tērpu, kad skaistuma hitons Pasaules Mātes ziediem izrotāts? Kā varam pavadīt dienu parasti, kad ceļā dārgumi izkaisīti? Vajag pierast pie dzīves neparastās izpausmes.

Tikai magnets pievelk metālus. Tāpēc jānodod barība gara magnetam. Bez barības gars neieraudzīs, cik durvju atvērts.

Saskaņā ar vielu apmaiņas likumu nepieciešami radīt saņemšanas un atdošanas straumi. Nedrīkst domāt, ka reiz lasītais jau palicis apziņā. Nav derīgs dārznieks, kas tikai vienreiz dārzu apmeklējis! Vajag saprast zīmes, bet tālab tās jāpadara par savām. Savējā grāmata stāv tuvu un skaists ir cieņas jēdziens, ar ko pārveidojas dzīve.

Sūtām novēlējumus rūpēties par Mācību!

225.

Viena lieta ir uzklaustīt, otra – paturēt atmiņā, trešā – pielietot. Mācība palīdzēs noiet līdz trešajai robežai. Tāpat Mācība palīdzēs izkļūt no Zemes rēgu novadiem, palīdzēs uztvert parasto kā neparastu. Kad šī vienkāršā patiesība būs izpaudusies, tad vairs nebūs tālu no varoņdarba un nākamais solis būs pacelšanās pārzemes sfērās. Var sacīt varoņdarba meklētājiem – galvenais, atdodiet sevi. Nolikātā stunda tuvosies tikai ar varoņdarbu. Kad varoņdarba prieks pilda kausu, tad ir veiksmē. Protams, šim priekam nav nekā kopīga ar teļa prieku, kas ar lēcieniem izposta puķes. Varoņdarba prieks pazīst visus darbus un briesmas, tas pāriet tiltu tikai vienreiz un ar gaismas mirdzumu apžilbina ienaidnieku.

226.

Cik daudz enerģijas ietaupām, ja izvairāmies no virsmas rēgiem. Mūsu Mācība rosina izzināt dabas pilnīgās parādības, uzskatot cilvēku par dabas daļu. Jau varējāt novērot, ka Mūsu Norādījumi attiecas uz notikumu dziļāko jēgu. Ikviens varēs atcerēties, kā viņš nejaušību noturējis par pamatiem, radīdams gluži patvaļīgus priekšstatus. To pašu var sacīt par uguns stihiju. Kāds nedomādams spriež – “vectēvi dzīvoja bez jebkādas uguns un aizstaigāja uz kapsētu kā cienījami pilsoņi. Kāda man daļa gar uguni! Lai par to domā mans pavārs!”

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

4.nodaļa: Mācības pielietošana

Bet domājošais apsver – “no kurienes neizskaidrojamās epidēmijas, kas izkaltē plaušas, rīkli un sirdi? Pāri visiem cēloņiem ir vēl kaut kas, ko ārsti nav paredzējuši. Nevis dzīves apstākļi, bet kaut kas no ārienes plauj pūļus.” Šādā vērīgu novērojumu ceļā var nonākt pie slēdziena bez aizspriedumiem.

227.

Cilvēks, kas izglābts, iedomājas esam bojā gājis. Jau bojā gājušais domā, ka tas uzvarējis. Pa visu pasauli ložņā domu seklums. Nomodā cilvēki rēgu ielenkti. Var saskatīt veselu tautu bezprātu. Mācība var atdarīt daudziem acis un atgādināt pamatu negrozāmību.

228.

Nevajag meklēt tālumā to, kas ir tuvu. Kādu nelabojamu postu cilvēcei atnesuši tālie meklējumi maģijā! Savas apziņas izkopšanas vietā šie meklējumi ierobežojas ar svešiem vārdiem, nepazīstot pat šo vārdu nozīmes un ritmu. Kas cits gan vēl tik ļoti pretojas evolūcijai kā maģijas sastingušās formulas? Visvairāk Austrālo pasauli no iemiesotās pasaules atšķīra ar maģijas paņēmieniem.

Tās maģijas formulas, kuras darītas zināmas, ir melu rezultāts. Tajās ir atstāts kaut kas tāds, kas tālāk pasniedzams mutvārdiem. Jogs, protams, ir maga pretstats. Mags balstās uz sastingušiem vārdiem, jogs pastāvīgi ieelpo jauno Kosma elpu. Viens ir vecs kopš dzimšanas, otrs – jauns visos pārveidojumos. Viens mēģina dot triecienu ar svešu vārdu, otrs satriec ar brīvu domu. Viens aizstāvas ar nožēlojamu asmeni, otrs – sava skatiena bruņu segts.

Jogai nav nekā kopēja ar maģiju.

229.

Rietumos parādījies daudz jogu, prestidziņātāju, skolotāju, magnetizētāju, okultistu, kas darbojas ap gribas parādībām. Lieliski vairodami savas naudas zīmes, viņi par attiecīgu cenu māca ikkatru, kā uzlabot materiālos apstākļus, kā noskaņot sev par labu cilvēkus, kā iekarot autoritāti sabiedrībā, kā kārtot darīšanas, kā diktēt daudz pavēļu un kā no dzīves iztaisīt izskaistinātu dārzu. Attīstot gribu, daži no šiem skolotājiem it

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

4.nodaļa: Mācības pielietošana

kā iet pa pareizu ceļu, bet viņi nenorāda, kāds šim ceļojumam mērķis, un līdz ar to kalpo vienīgi dzīves nejēdzīgo apstākļu pasliktināšanai.

Spēcīga griba, kas strādā veco aizspriedumu pastiprināšanas labā, vai tad tās nav īstas briesmas? Cik daudz sprieguma būs jāpatērē šo neokultistu dēļ, lai likvidētu viņu garīgās izvirtības postu! Hatha Jogas imitatori vēl būtu vismazāk kaitīgi.

Mācība, vispirmām kārtām, nav pārdodama – tas ir vissenākais likums. Mācība dod mērķi savu spēju izkopšanas darbam, citādi tas būtu bez nākotnes. Mācība paiet garām personīgajām ērtībām, citādi tā kļūtu par patmīlību. Mācība paredz esamības izdaiļošanu, citādi tā nogrimtu nejaukumā. Mācība ir vienmēr pašai izdaiļojoša, jo viņa zina, ka pastāv Vispārības likums. Mācība ciena zināšanas, citādi tā būtu tumsība. Mācības izpaušanās dzīvē notiek ne ar izdomātu ceremoniju palīdzību, bet uz pieredzes pamata. Ieskatu, ka Mācība iet ceļu ārpus pagātnes palieku čaulas.

Prieks ir sevišķa gudrība.

230.

Neklausieties skolotājā, kas par mācību ņem naudu. Mācību nevar nedz pirkt, nedz ar draudiem paņemt. Patiesi, pierādot uzticību ar darbību, pieeju Mācībai var iegūt katrs. Vismazāk vārds, visvairāk darbība ir tā, kas noved Zināšanu Vienkopā. Ja bērns ir tiecies uz Vienkopu, vai tad viņam Vienkopā darbs neatradīsies? Tāpat ikviens, kas ar visu apziņu pieņēmis Vienkopas nolikumus – vai gan atradīs durvis aizslēgtas? Vai var atcerēties tādu piemēru, kad tīra apziņa būtu palikusi bez atbildes?

Zināšanu Vienkopas Nolikumi ir izteikti skaidri. Tos neaptumšos nekāda viltība.

Nomaksā parādu, ej nepagurdams.

231.

Kāds iesācējs māceklis jautāja Riši, kurš viņam stāstīja par Agni: “ja es neskaitāmas reizes atkārtosu vārdu Agni, vai man būs kāds labums?” Riši atbildēja: “protams, būs. Tev šis jēdziens bija tik tāls, ka nu tava daba kaut vai skaņā pieskarsies Esamības dižēnajam pamatam. “ Tāpat arī Mēs atkārtojam par varenās Agni kādībām un

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

4.nodaļa: Mācības pielietošana

salīdzinājumiem. Lai cilvēki ietvertu šo skaņu savā “kausā”. Lai viņi tā pildītos ar šo skaņu, ka tā kļūtu viņiem par neatņemamu. Ja viņi eksistences nomaiņas brīdī izrunās Agni jēdzienu, jau tas vien būs viņiem palīdzība, jo tad tie nebūs ugunij naidīgi. Smalkā Pasaule palīdzēs izkopt augstāko sākotņu izpratni, bet tām nedrīkst tuvoties ar naidu. “Ugunīgās Pasaules” pirmās grāmatas uzdevums ir nostiprināt un iemācīt cilvēkiem izprast Agni, lai redz, cik daudzveidīga bijusi Uguns izpratne, sākot no zinātnes līdz tagadnei, līdz pat mūsdienu izpratnei. Lai šis sirds uguņu dzirkstis atsauc atmiņā daudzās neizprotamās parādības un vecu ļaužu nostāstus par leģendām. Jāievieš apziņā pievilcīgs, radošs priekšstats. Tas jāatzīst kā īpašums, kas aizvādīs augstienēs. Tāpēc noder pat Agni skaņas atkārtošana.

232.

Ugunīgo mācību var likt katras dienas pamatā. Kamēr mēs maldīsimies iluzorās aizrautībās, mēs nenostiprināsimies dzīvības vienbūtīgajā pasaulē, un līdz ar to netuvosimies augšupejai. Domāju par tiem kļīstošajiem, kuri zaudē nevien savu ceļu, bet traucē kustību ar tuvākajiem. Svārstīgais izšķiež nevien savus dārgumus, bet apzog arī citus. Šausmas pārņem redzot, kā šaubas runā pretī visiem ugunīgajiem pamatiem. Pēc tam ievērojiet, ka svārstīgais nešaubās vis par sevi, bet tieši par citiem un tādējādi izraisa trūdēšanu.

233.

Evolūcija ir patstāvīga un brīvprātīga – tas ir pamatlikums. Ne vien Karmas pamats, bet Ugunīgā Pasaule veido apzinīgu evolūciju. Cilvēkus nav iespējams piespiest garīgi evolucionēt. Snaudošu sirdi nevar piespiest uz labu. Var norādīt, var nolikt ceļa zīmes, bet salauzt apziņu, nozīmē nokavēt nākošā koka sakni. Gadu miljoni liekas ilgs laiks, bet neeksistē ne gadi, ne gadsimti. Cilvēki sadalījuši esamību sekundēs un noslīkuši nullēs. Tāpēc ir tik svarīga Smalkās Pasaules psiholoģija, kur pulkstenis nav vajadzīgs un nozīme ir vienīgi sekām. Cilvēki bieži pukojas par Mācības Nolikumiem – kāpēc grāmata nedod noteiktas formulas? Bet šāda prasība norāda uz Pamatu nepazīšanu. Nolikums parāda noteiktu virzienu un izdedzina Uguns visā darba ceļā. Var doties šo Uguņu virzienā. Var atrast jau kosmiski nobriedušus lēmumus, var uzklausīt noteiktus mājienus, bet garam jāsavāc šāda mozaīka brīvprātīgi. Ceļa apstiprinājums ir Diženā Celtnieka Nolikums. Mums, kā pasakās, jāliek auss pie

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

4.nodaļa: Mācības pielietošana

Zemes, lai nepalaistu garām ne vienu soli un nevienu čukstu. Bet mēs spējam gan daudz lasīt, bet maz pielietot, lai gan termiņi tik tuvu!

234.

Vai jums nav ienācis prātā, ka tam ir kāds dziļš pamats, ja daudzos gadījumos “Dzīvās Ētikas” grāmatās nav minētas gatavas formulas, bet doti tikai mājiņi? Tiešām, tas arī ir. Mācības pamatā ir likts noteikums, pareizāk sakot likums, ka “visam jātiek paveiktam pilnīgi ar cilvēka rokām un cilvēka kājām.” Šī formula satur sevī visu patstāvīgo sasniegumu vērtību, kas ir mūsu vienīgais, neatņemamais īpašums.

235.

Par jūsu piezīmi, ka “Mācība ir izsēta visā dzīvē, bet nevis ieslēgta tikai atsevišķos sējumos”, man jāsaka, ka tas ir pilnīgi pareizi, ka dzīve ir labākais skolotājs un bez tās neko nevar iemācīties; bet kādam taču jāatver uz to acis, jo bez vadošās Sākotnes visa cilvēces attīstība aizkavētos un paildzinātos uz bezgalīgi daudziem gadsimtiem. Tādēļ paātrināšanas labad tik ļoti nepieciešamas tieši Mācības grāmatas, kurās koncentrētās formulās koncentrētas visas zināšanas, kas uzkrātas gadsimtu ilgos, dziļos, daudzpusīgos mēģinājumos. Mācības grāmatās iejūtīgs māceklis atradīs atbildi uz vissarežģītākajām dzīves problēmām, kas daudzpusīgi apgaismotas, tāpat atradīs arī daudz pilnīgi konkrētu norādījumu attiecībā uz visām zinātnes nozarēm un pareiza pieeja zinātnei var rasties tikai pēc mācības stingras, vispusīgas apgūšanas.

Mācību grāmatas, kurās, protams, ietilpst visas Austrumu pērles, arī “Slepenā Doktrīna” un “Mahatmu Vēstules”, dod milzīgu bagātību garam un izziņai un **nez vai** vienas dzīves pietiks, lai tās kā nākas izstudētu. Tā, pazīstot “Slepeno Doktrīnu”, kaut arī vēl ne visā pilnībā, sevišķi priecājamies, kad redzam, kā jaunie atklājumi zinātnē arvien vairāk un vairāk atbilst un apliecina to, kas dots “Slepenajā Doktrīnā”. Tādēļ ieteicu labi iepazīties tieši ar Mācību, lai varētu būt priekšgalā nevis vilkties astē vai pat iekļūt strupceļā.

236.

Mācīties mēs varam vienīgi dzīvē, Zemes smagajos apstākļos. Brālības Svētmītne pārāk tāla Zemes apstākļiem un tā nevar būt garam vajadzīgais pārbaudes akmens. Mums dota Mācība, katrs stāvoklis tajā apskatīts daudzpusīgi un tāpēc mēs nevaram

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

4.nodaļa: Mācības pielietošana

sacīt, ka mums nav Mācības. Tāpat ir arī vecākie mācekļi, kas vienmēr var paskaidrot neizprasto. Visu Nolikumu iemiesošana dzīvē ir tās lietas, kas visātrāk izlauzīs ceļu uz Gaismas Vienkopu.

Mācību pilnīgi pieņemt spēj tikai gars, kas tam gatavojies ilgus mūžus. Tā arī izskaidrojams cilvēces Lielo Skolotāju mācekļu niecīgais skaits. Šī paša iemesla dēļ arī Dzīvā Ētika ieteic nevienu nesaukt un nevienam neuzmākties. Cilvēcei pieejams Gudrības Okeāns, un Mācība kā saule izlej savus starus uz visām pusēm pār gudriem un muļķiem, pār labiem un ļauniem. Katram iespējams smelties un izprast to, kas tam pieejams, kas tam ietverams. Protams, apziņu un izpratnes stāvokļu nevienādība izraisa tās pretrunas, kuras nesagatavoti gari atrod visās Mācībās. Bet tas ir neizbēgami.

237.

Dzīvās Ētikas Mācība nav domāta vājajām sirdīm un šajā grupā var uzņemt vienīgi pārbaudītas dvēseles. Nevis kvantitāte, bet kvalitāte. Un, ja nav rūdītu siržu, tad labāk nemaz nesākt. Mēs nedrīkstam profanēt gaišo Mācību. Un turklāt mēs neesam misionāri. Mācībā sacīts, ka ikviens pieaicinātais uzgulsies kā dzirnakmens kaklā. Mēs meklējam, brīvas, nekādu baiļu nesaistītas dvēseles.

Mācības grāmatas izplatīsies un nonāks vajadzīgās rokās, un tas ir pats galvenais. Jo ir tik daudz dvēseļu, kas meklē gaismu un jaunas vērtības visu nicināto un nonievāto augstāko jēdzienu haosā.

Slavējami, ka gribat Mācību likt lietā dzīvē. Patiesi, tāpat kā ticība bez darbiem ir nedzīva, tā arī Mācība, ja to nepielieto, ir nevajadzīga.

Visu sasniegumu atslēga ir pašā cilvēkā. Neviens cits, bez viņa paša līdzdalības, nevar viņa labā neko darīt. Pat Visaugstākais Skolotājs var vienīgi, zināmā gara gatavības periodā, tam palīdzēt, atvērt sirdi Aicinājumam un ierosināt snaudošos dievišķos spēkus. Bet tos nostiprināt spēj vienīgi pārbaudāmā spriegā un nenogurstošākā cenšanās uzlabot un pārveidot savu iekšējo būtību.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

4.nodaļa: Mācības pielietošana

Klizmas allaž piemeklējušas tikai remdenos, kas nav gājuši līdz galam un visā meklējuši pusmērus. Nekļūdamies sacīdami, ka pasauli ved bojā pusmēri un nepretošanās ļaunumam. Patiesi, mēs dzīvojam Atlantīdas laikos! Bet tagad jāiegādājas nevis šķirsts, bet aeroplans. Un labākais aeroplans būs gara spārni.

Drosmīgi pieņemiet sardzi, un stiprā ticība vadošajai Rokai pārnesīs pāri visām aizām. Drosmi, drosmi un vēlreiz drosmi – pašreiz ir Nolikums visiem. Baiļu spalvojums nes lejup, kamēr drosmes spārni pārnes pāri bezdibenim. Tāpēc priecāsimies par drosmes krāšņumu un ticības spēku gaišajai Nākotnei. Sūtu jums prieku, bet īpašu prieku, prieku par grūtībām. Kad būsīm iemācījušies nebīties grūtību, tad tuvosimies varoņdarbam.

238.

Tajā murgu pilnajā haosā, kāds patlaban ir visā pasaulē, katrs apvienots celtniecisks darbs Dzīvās Ētikas pamatu vārdā, ir kā svētspuldze tuksnesī. Drausmi vērot tumsas viltību, kas pieliek visus spēkus, lai ārdītu un mulsinātu apziņu.

Cīņai ar tumšajiem spēkiem ir nepieciešams pilnīgs apbruņojums un, protams, zināšanu paplašināšana ir visspēcīgākais vairogs un bruņojums.

Jo vairāk mēs zinām, jo labāk izprotam visu varenā evolūcijas plāna dziļumu un apmērus un dzīves iekārtas sarežģītību. Un bez tam, katra sistemātiska studija attīsta arī prāta nepieciešamo disciplīnu patstāvīgai domāšanai. Jo vienīgi tas, kurš prot domāt patstāvīgi, var kļūt par Gaismas Spēku aktīvu dalībnieku un līdzstrādnieku.

239.

Mācība jau ir pārveidojusi visu jūsu dzīvi. Tā ir pārnesusi jau pāri daudzām briesmām. Mācība palīdzēs jums atskārst, kas ir kaitīgs un kas derīgs. Nav viegli atšķirt pareizo taku, bet jūs zināt, kā uzkāpt pa gludu klinti. Tādi spriegumi attīsta psihisko enerģiju.

240.

Lūdzam jūs nebaidīties ne no kādiem uzbrukumiem vai paļājumiem. Tas viss ir tikai trūdošo purvu slīkšņa. Jau sacīju, ka neviena Mācība nav iegājusi dzīvē bez sīvas

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

4.nodaļa: Mācības pielietošana

pretestības, - tā tam jābūt arī ar Dzīvo Ētiku. Kā sacījis arī Kristus (Lūkas Evangēlijs 6.nod. 26.punkts): “Vai jums! ja visi ļaudis runās par jums labu. Jo viņu tēvi ir tāpat rīkojušies ar viltus praviešiem.” Skaidrāk pasacīt nevar. Un kurš, kas darbojas Patiesības druvā gan gribēs pieslieties viltus praviešiem?

Mācība izplatās pa neizdibināmiem ceļiem. Neviens un nekas nespēj apturēt Kosmisko magnetu viņa evolutīvajā kustībā, visi aizsprosti novedīs vienīgi pie bojā ejas. Veselu kontinentu un veselu rasu bojā eja ir tam liecinieki. Mūsu rases cilvēce savā šķelšanās neprātā paātrina savas nomaiņas ciklu. Mūsu kuģis traucas uz avāriju un tumšie kūdītāji ļauni priecājas, jo cer izpeldēt uz lauskām.

241.

Neuztversim Kosmisko viesuļvētru kā dzīvnieki, kas nojauš viņiem nepieejamo un cenšas ievilkties alu tumsībā. Bet apskaidrotā apziņa neslēpj sev kauju un, Mācības sagatavota, spējīga salauzt jebkuru ļauno bultu pret apskaidrības vairogu. Dzirdams pat sadragātā naidnieka trieciena brīkšķis. Nožēlojam to, kas saņēmis atgriezenisko triecienu, kurš pēc likuma desmitkāršojas. Vai nav brīnišķīgi sajūst dzīvē, kā tiek likti lietā lielie taisnības likumi! Var daudz par tiem runāt, bet pārliecinoša ir to pielietošana dzīvē.

242.

Vai ir vērts izzināt Mācību, lai nobītos no katras ēnas? Dažreiz nevajag sev pajautāt, kas no Mācības jau ir pielietots dzīvē? Tādu tematu derīgi pārrunāt ar draugiem. Lai padomā un pieraksta. Šādas piezīmes iztīrīs veco domāšanu, tās kā zvērests sev pašam.

243.

Nenododieties skumju domām. Šīs domas ir kā rūsa uz uzvarētāja zobena. Nevar būt skumju tur, kur tuvu dzīves radīšanas uguns kalve. Izlasiet Puranas nedzīvā valodā un Gudrības grāmata liksies kā kapsēta. Bet, kur uguns, tur skumjas nebūs.

Novērot izplatījuma dzīvi, nozīmē būt kompetentam, nozīmē sevi pievienot Kosma dzīvei. Cilvēka dzīve nevar atrauties no psihiskās enerģijas likumiem. Vēl jo aplamāk ir nomākt savu apziņu. Pat vienu dienu grūti iztikt bez ūdens, tikpat smagi mūsu

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

4.nodaļa: Mācības pielietošana

apziņai palikt bez tālo pasaulu apgaismojuma, tāpat kā pie barības, kā pie dzēriena – var pierast arī pie domāšanas par lielo dzīvi.

Uz pieredzes dibināta Mācība izraisa katrā domājošā pielietošanas prieku.

Nemazināsim taču to, kas ir bezgala liels un tuvs apziņas darbīgumā. Neieslēgsim iepriekš nolemtās robežās to, kas nolaižas kā Pasaules Mātes elpa. Teiksim, cik līksmi kalpot atjaunotnei bez bailēm par nepareizu ceļu. Sākot no paša acīmredzamākā un taustāmākā, sekodami negrozāmajiem likumiem, liksim lietā labāko gādību par Dzīves Mācību.

Nepaies ne diena, ne stundas, ka nepiedalītos Mācības īstenošanā. Saglabājiet jogu kā Gaismas ceļu, zinot, cik derīgas ir starojuma dzirkstis!

Nepārtrauksim sakarus, bet turpināsim. Kā saule nepiekusīs, tā arī Agni nenodzisīs.
244.

Mācības aizstāvēšana nav citu kritizēšana un nosodīšana, bet, pirmām kārtām, nolikumu pielietošanā savā personīgajā dzīvē. Kā vienmēr - labākā aizsardzība un spēcīgākā pārlicināšana – uzskatāmais piemērs.

Paplašinātai apziņai ir laiks ir telpa iegūst gluži citu nozīmi un apjomus. “Starp apvienotām apziņām un sirdīm nav nedz laika, nedz attāluma.” Kurš gan no garīgajiem cilvēkiem nav pārdzīvojis un nepazīst šo transcendēto patiesību!

Lai ikviens cilvēks atbrīvojas no patības ilūzijām un šķīstī savu sirdi, lai atsakās no baudu alkām un dzīvo taisnīgu dzīvi.

Lai cilvēks darītu ko darīdams, bet lai tas savā darbā ieliek visu savu sirdi un centību, lai ir apzinīgs un darbīgs. Ja viņš dzīvos nevis patības saldinašanas labad, bet vienīgi patiesībai, tad viņa apziņā iemājos prieks, miers un svētlaieme.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

4.nodaļa: Mācības pielietošana

245.

Cilvēki bieži atkārto – nemitīgs darbs, bet garā baidās no tā. Nav iespējams uzrādīt tādu, kas bez apziņas paplašināšanas spētu priecāties par bezgalīgu darbu! Tikai Mūsu ļaudis sapratīs, kā dzīve savienojas ar darbu, iegūdamā no tā spēkus apjēgšanas sekmēm. Var noprast, cik uguns neizsīkstoša, un tāpat arī no darba saņemtā enerģija. Agni Jogas pildīšana sākas no darba atskārsmes mirkļa.

Kad enerģijas spēks nepietiekošs, mākoņi sāk uguni dzēst. Enerģijas spriegums neizriet no saprāta, nav pavairojams ar ārēju pavēli, tas aug tikai no iekšienes. Bet darbu izvērst par gara svētkiem spēj vienīgi brīvā apziņa.

246.

Mācība paredz nevien atvērtu apziņu, bet arī vēlēšanos nostiprināt sevī pielietošanas pakāpes. Neiespējami domāt, ka konvencionalitātes novirzītais prāts spētu pieņemt Mācību. Ļaudis, kas nav tuvi, grāmatas lietderīgo saturu nepielietos.

247.

Dzīve ļoti sarežģīta un tikai tā apziņa, kura saliedēta ar Augstāko Gribu, var saskatīt pareizo virzienu un izvadīt savu kuģi cauri visām vētrām; bet vētras ir neizbēgamas un derīgas, kā pašam kuģim, tā arī stūrmanim un visai apkalpei, jo tikai tā tiek pārbaudīta izturība un stingrība un norūdās bezbailība, attapība un izturība.

248.

Tāpēc Mūsu Mācības izpratējiem tik vērtīgi jānovērtē darbības. Tāpēc tik acīm redzami zem Mūsu Vairoga veidojas gaišā nākotne. Tikai ar tīru tiekšanos varam sasniegt, bet patības važas apņem Mācību ar neizpratni. Tāpēc tik svarīgi ir iedziļināties izraisītajā tieksmē. Tā liecinu. Visas plašās iespējas, patiesi, dos plašu izpratni.

249.

Uz jautājumu, kā Mācībai var tuvojies viens vai otrs nepilnīgs cilvēks? Var atbildēt ar jautājumu – bet kur tad ir viņi, tie pilnīgie? Pie tam Lielā Skolotāja mērogs ievērojami atšķiras no Zemes mēroga. Bieži vien ārējais cilvēks ir daudz labāks par iekšējo, bet Skolotājs ņem vērā tieši iekšējo cilvēku. Turklāt mūsu uzdevums nav radīt eņģeļus, ar to lai nodarbojas baznīca. Starp citu, baznīcas tūkstošgadu ilgā pastāvēšana, tās

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

4.nodaļa: Mācības pielietošana

pasaules mēroga izplatība un vara ir uzskatāmi parādījuši, cik maz tai šajā virzienā sekmējies, sekas ir acīm redzamas. Mūsu uzdevums daudz pieticīgāks. Mēs vienkārši gribam tiem, kas nāk pie mums, palīdzēt paplašināt apziņu un saņemt atbildi uz daudzām dzīves problēmām, uz kurām baznīca nav spējusi atbildēt. Dzīves Mācības grāmatas ar savu domas kosmisko plašumu, atbild uz visiem jautājumiem. Tātad nemeklēsim eņģeļus, bet pievērsīsimies cilvēkiem.

250.

Mācība nepaiet garām dzīvei. Skolotājs nepaiet garām arīģi. Lai palīdzētu līdzstrādnieku gara dažādajām īpašībām, Mēs izlietojam dažādus līdzekļus. Nevar visām slimībām lietot vienas un tās pašas zāles. Vērtību, kas pierādījusies par labu, neatmetīsim viena puna dēļ.

250.a

Viens spēlē uz divpadsmit stīgām; otrs to pašu saskaņu rada ar četrām; kāds ierobežojas ar divām, radot ar tām daudzskanību. Vai nav vienalga, cik stīgu kādam vajag daiļskanībai. Galvenais, lai tā būtu. Nebrīnīsimies un nenosodīsim daudzveidību. Neatradīsim pat divus līdzīgus smilšu graudiņus. Tieši otrādi, - priecāsimies par katru neparastu pieeju. Puķes izvēlas sev piemērīgu augsni. Pat akmeņi sakārtojas radniecīgi. Izsmalcināta apziņa pēc uguns izšķirs, kur radniecīgs pamats un nenoraidīs vērtības, spriežot pēc virspuses. Neskaitāmas daudzveidības var izpaust arī uz divām stīgām. Bet tādēļ ir jāapjēdz, cik neaptverami bagāta ir daba ar savām īpašībām, un kā visas šīs īpašības izpaustas cilvēkā. Tādus apsvērumus gan pieņem ar simbolu, bet neievieš dzīvē. Kurpretim pazīt Mācību un to nepielietot, būs pilnīga analfabētisma pazīme. Kas jums teicis, ka pa Mācību var staigāt tā, kā muša pa cukuru, pēc tam gremdējoties mēslās! Uz kalnu tekām nedrīkst neapdomīgi pagriezt zirgus. Zināšanas ved tikai uz priekšu!

251.

Pietiekami pazīstu cilvēciskās dabas jeb apziņas bezdibeni un zinu, ka nekādi apgalvojumi nekad nevienu nav pārliecinājuši. Vienīgi personiskā iekšējā pārliecība, kura pamatojas mūsu pagājušo dzīvi uzkrājumos, var palīdzēt atskārst patiesību. Tāpēc, protams, arī manus apstiprinājumus nepieņems neviens šaubu pilnais. Ļoti lūdzu Jūs nostiprināt atziņu, ka Mūsu nolūks nav kādu pārliecināt vai spiest grozīt

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

4.nodaļa: Mācības pielietošana

savu pārliecību. Un visiem dvēseles spēkiem mēs protestējam pret “Dzīvās Ētikas” grāmatu un vēl jo vairāk pret jebkādas autoritātes uzspiešanu. Katram ejams savs ceļš. 252.

Parasta žēlošanās par nepietiekošu vadību. Cilvēki pieraduši ar sūdzībām apslēpt savas savādības. Un tomēr tieši vadības ziņā cilvēcei nav pāri darīts, ja vien tā ievērotu, kas tiek dots. Daudzi impulsi, kas rodas kā garīga iespaidojuma sekas, ne tikai nelietderīgi izzūd, bet kļūst pat kaitīgi, paliekot apziņas krātuvēs pārprastā veidā. Var apgalvot, ka tikai pati mazākā iespaidojumu daļa rod taisnīgu pielietojumu. Sevišķi traucē ieradumi, kas iedzen apziņu konvencionālos ceļos; tie vājina arī sirds spējas, kad tā jau gatava atsaukties uz Augstākās Vadības saucienu. Tieši sirds zina, kur meklējams augstākais vai zemākais, bet vājināta, apmulsināta sirds pati noslīdēs zemākajā līmenī; tad pat zemākais liksies esam augstākais. Sirds šķīstība ir pats vajadzīgākais īpašums. Gudrība, vīrišķība, pašai izliedzība neietveras apmulsinātā sirdī. Bet Vadība mudinās varoņdarbu gaitās, un lai tāds padoms neliekas drausmīgs un bargs.

253.

Tas, kam dzīvība dārga, par varoni nekļūš. Nebūs varonis tas, kas dzīvi aizmet neauglīgi. Varonis trauku nes piesardzīgi, gatavs to atdot pasaules radīšanai. Atkal tas pats pretstatījums. Jogs to sapratis. Viņš sapratis atturības vērtīgumu un apvienos to ar nepiesātināmām alkām. Varonis varoņdarbā patiesi nepiesātināms. Viņš izsalcis pēc darbības un katru stundu gatavs atturēties. Darbodamies garam, viņš neatraujas no Zemes. Neatturams un nepiekāpīgs, nepametīs pasākto un nesāks sev piederošo.

Parādīsim apziņu, lai atšķirtu savu apmierinātību no cītības pēc Vispārības Labuma. Smalka ir robeža starp izdabāšanu sev un pūlēm pasaules attīstības labā. Tikai, liela apziņa var izšķirt iekšējo dzenuli. Tikai liela apziņa spēj nepiegiezt vērību ietekmējošiem spriedumiem.

Loģika saindējusi daudz vārdu. Lēmums izriet no vārdu apmaiņas, bet nevis no jēgas. Mācība, ja to pieņem visā viņas nozīmes pilnībā, var atvērt acis.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

4.nodaļa: Mācības pielietošana

Pa Mācību iet kā pa izrakstītas grīdas plāksnēm. Tumsā raksts nav redzams, lai iepazītu, vajadzīga gaisma. Tumsībā raksts šķiet nenozīmīgs, noderīgs vieglprātības deļai. Vissvētākos simbolus iespējams mīdīt nezināšanas kājām.

Ne acis, bet apziņa vedinās uz piesardzību. Vai gan varam ar kaut ko apgrūtināt Skolotāja darbu? Kā mirdzoša varavīksne kļūvis Skolotājam atsacīšanās prieks.

Valdniek, ņem manu piederumu, ja tas Tev noderīgs!

254.

Daudzi jēdzieni un stāvokļi nav izrunājami. Vienīgi vārda skaņas necienīšana atļaujums, cilvēkiem, bieži čivināt kā putniem, bet, ja izpētītu putnu valodu, tad mūs pārsteigtu Svētīvinība. Daudz vairāk sajūsmas ir putnu vārdos nekā divkāļaino iemītnieku greizos spriedumos. Nav nejaušība, ka Uzsvaroju svētīvinību, jo tā ir sirds barība! Ne nopeļot, ne īgni uzbudīties, bet svētīvinības pilni mēs sagatavojamies dižajam gājienam.

Gājienu vajag saprast kā kalpošanu Dzīves Mācībai. Jūs paši redzat kā satek kopā notikumi. Redzat arī, ka nav nozīmes kvantumam, tas bieži būs tikai par nastu. Redzat, ka notikumi aug, jo kosmiskās parādības sāk pārsteigt pat tuvredzīgos. Bet skaitiet stundas, jo laiks ir piesātinātāks kā jebkad.

255.

Planēta apstiprina likteni, un cilvēces iekārības tā caururbj izplatījumu. Tāpēc, apgūstot Mācības principus, uzkrājas tik daudzas apstiprinātas atbildes attiecībā uz cilvēces attīstību. Paužot Mācību tikai kā nedzīvu burtu, gars neprogresēs.

256.

Pret ko gan pienāktos izturēties jo sevišķi bargi? Protams, pašam pret sevi. Kā vajadzētu uzsūkt sevī Mācību? – vietnē. Kā izstaigāt starp liekulību un bezkaunību? Nevis liecinieku rindas, bet tiesnesis vienīgi pats! Katrs pats apzinās savu cieņu, tāpat katrs novērtē arī savas apziņas pārli. Apziņas pārle dod Dzīves Mācības novērtējumu. Vai drīkstam atstumt esamības dārgumu?!

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

4.nodaļa: Mācības pielietošana

Vajag prast nest Mācību sevī kā pēdējo uguns dzirksti, kā pēdējo maizes kumosu, kā pēdējo valgmes lāsi. Vajag pierādīt mīlestību un taupību, kā pret pēdējo iespējamību un ūdens lāsi. Uzticības mēru varam parādīt tikai ar savas rīcības kādību vienatnē.

Jāprot radīt personiska atbildība par savu apziņu, tad nosodījums izvērtīsies taisnības spriedumā.

257.

Kā gan nostiprināties Mācībā? Kā gan tuvoties augstākajam Hierarhijas likumam? Vienīgi izsmalcinot domāšanu un paplašinot apziņu. Kā gan varēs ietvert Pavēli no Augšienes, ja nebūs atbilstības apstiprinājuma? Vajag taču būt uztverībai attiecībā pret katru enerģiju. Vajag prast uzņemt Mācības plašumu. Jo tikai atbilstība var pieļaut trauka piepildīšanu. Tāpēc plašums ir plašas apziņas cienīgs. Ceļā uz Mums sasniegumus var gūt vienīgi Hierarhiski.

258.

Vajag izprast domāšanas skaidrību un likt lietā nākotni, tā iespējams izvairīties no raupja rīcības veida. Savā ceļā nav jācenšas atdarināt citus. Vērtīgs ikviens apņēmības graudiņš. Gribu jūs piesātināt ar iedrosmi. Labāk lai jūs uzskata par neparastiem, nekā greznoties nejēdzības mundierī.

259.

Vienkāršot vai sarežģīt? Pat bērns izteiksies par pirmo. Agni Joga virza cilvēci pa vienkāršāko ceļu. Viens Bhakti uzliesmojums aizsteidzas priekšā lēnajam žnani. Tāpat uguns aizdegšanās virza uz pareizo uzdevumu. Uguns izsmalcina centrus un piešķir jūtīgumu, kas zina, kur virziens. Tāpat kā smalkākos traukus atlej ar uguni. Labāko izveidojumu atlējumā zūd vecā forma. Bet šie veidi būs pilnīgāki nekā pēc piepaturamās formas radītie.

Tāpēc sagatavojam cilvēci ceļam, vēlēdamies, lai viņa vienkārši aizdedzina tiekšanās un sasniegšanas ugunis. Šī panaceja nevienam neko neatņem un tā ir atrodama un izpētāma.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

4.nodaļa: Mācības pielietošana

260.

Lūdzot pēc Agni Jogas cilvēkiem jāsaprot darbs kā iekvēlinātājs. Enerģijas savstarpējas iedarbības izpausme uztur uguni un pa uguns kanāliem sasniedz augstāko pasaulu sfēras.

Nosaucam Agni Jogu par visvairāk dzīvei piemērotu, jo dzīve pamatota uz enerģiju apmaiņas.

161.

Tā pati vienkāršība palīdzēs saskatīt, kur Labais. Jūs jau dzirdējāt, kā vārdus par Labo dēvēja par ļaunuma mācību. Jūs jau zināt, ka ļaunie neieredz labo; viņiem tas ir gan nežēlīgs, gan netaisnīgs. Ļaunums neatzīst labo. Šāds stāvoklis ir tik acīmredzams, ka paskaidrojums tam nav vajadzīgs. Tomēr katrā Mācībā par to atradīsim ļoti neatlaidīgus norādījumus. Šādi atkārtojumi pierāda, ka allaž vajadzīgs atgādinājums: ka ļaunums neatzīst Labumu.

262.

Mani jaunie draugi, atkal jūs esat sapulcējušies. Mācības vārdā, un atkal jums izveidojies – vakars ar viesiem. Bet ir sacīts un atkārtots, lai sarunām par Mācību nebūtu ikdienišķu tenku rakstura. Lai tāda stunda nāktu kaut retāk, bet tās kādību vajag sargāt. Jūs tuvojaties ar grūtībām, jūs pārspējat darba dienas nogurumu, jūs nesat gaudiņu vispārības labuma, bet pazīstamās telpas piesātinātās lietas izkļiedē jūsu tiekšanos un nemanot jūs topat par apputējušiem iemītniekiem. Un vēl vairāk, kāds no jums pamana notiekošo, top par brīvprātīgu uzraugu un ieslīgst niecīgā sapīkumā. Sarunas audums ir saplosīts un sākas necienīga lāpīšana. Mēs lūdzam kaut vienu stundu būt apzinīgi atbildīgiem cilvēkiem. Ja par grūtu viena stunda nedēļā, tad labāk sanāciet ik pa 14 dienām. Protiet šajā laikā izslēgt visu uztraucošo, zvēriskos ieradumus – sīkas aprunāšanas, sīkus veikala darījumus, nosodīšanu un dusmas. Sanākuši pasēdiet dažus mirkļus klusējot. Jā kāds no jums tomēr nerod spēku skaidrot apziņu, lai klusēdams iziet atkal aukstumā un tumsā. Mēs esam jebkuras patvarīgas maģijas pretinieki, bet apziņas dabiskai kontrolei vajag kļūt par reālo veidojumu nosacījumu. Vienu stundu taču iespējams izslēgt personīgās intereses. Ja arī tas grūti, tad kā gan jūs varat domāt par sekmēm un apziņas izaugsmi. Vērsis pazīst gremokli,

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

4.nodaļa: Mācības pielietošana

bet pāri gremošanai npaceļas. Papūlieties piešķirt sarunām daiļumu, vienkāršību un tīrību.

Visnegaidītākās zināšanu problēmas, vispārdrošākie skaistuma veidi lai izdzen jūs no sapelējušā kakta. Saprotiet, vēlos, kaut uz brīdi, redzēt jūs neparastus un ietvērušus. Šie kooperatīvās domāšanas graudi izraisīs jūsos neatlaidību sasniegt. Ne vien apņēmība vajadzīga, bet arī neatlaidība. Koncentrāciju izprotiet kā apziņas eksperimentu. Atļaujiet redzēt jūs trauksmaini un apzinīgi ejošus. Saku, lai nekavējoties tiktu izpildīts.

263.

Vai jūs nojaušat patieso postu, ko nodara maldīga rīcība? Vai tad savā egoismā jūs neaptverat, ka posts vispirms skar jūs pašus? Bet darbības plānā jūs neesat vieni, katrs jūsu solis skar arī tos atbildīgos, kas virzās pašaizliedzīgi. Daudz neizlabojama notiek šādu vieglprātīgu sanāksmju laikā. Mācība daudzkārt norādījusi uz kolektīva kopsaiti. Vajag sargāt tos, kas riskē, lai paātrinātu sekas. Un vēl jautāšu, vai esat iemācījušies lasīt Mācības grāmatas? Vai nav vēlēšanās domas piesaistīt pie viena staba? Ļoti patīk mums skaistās līdzības, bet aizmirstam, ka ikvienā no tām ir dzīvības vērtība.

Ir ļoti asprātīgi vakaru sanāksmēs paspīdēt ar neparastu runas saturu un ļoti īpatnēju izteiksmes veidu, bet pārdomājiet, vai no šī izteiksmes veida katra burta neatkarājas daudzas dzīvības? Ikvienā vajadzētu uzliesmot tās stundas svarīguma apziņai, kurā viņš aicināts. Jau sen, kad pieminēju vieglprātību, vajadzēja nekavējoši uzņemt apziņā momenta svarīgumu un piespiest sevi ietvert atbildības izjūtu. Pāri darīšanām, pāri personīgām un grupu veiksmēm vajag nojaust evolūciju ar visām tās īpatnībām. Tik skaidri domājiet. Centieties uzlabot sanāksmes.

264.

Arī tur, kur lasa Mācību, vajadzīga vienotība. Lasīšana vien nav vairogs. Vajadzīgs sevišķs, lasītā lietā likšanas prieks. Dienas gaitā ikkatrs cilvēks var kaut ko no Mācības likt lietā – tad arī radīsies vienotības prieks.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

4.nodaļa: Mācības pielietošana

265.

Jautā: kā tuvoties Mācībai? – Tad jau jāpārrada apziņa! Protams – kad Mācība pieņemta, - apziņa atdzimst. Sākumam vajag atklāt un nomazgāt apziņu. Apziņas atklāsme notiek momentālā gribas aktā. Vēlieties atvērt apziņu!

266.

Galvenais – runājiet par garīgām lietām. Gara ceļš tā kā nekas cits attīsta apziņu un šķīsta dzīvi. Uzskatiet garīgās sarunas par sirds praktiskiem vingrinājumiem. Vajag tīrīt apziņu kā ceļu, kas ved uz veiksmi. Runāju ne abstrakti, bet lai tiktu pielietots dzīvē. Izdariet mēģinājumu, dodot zāles apzinīgai un neapzinīgai būtnei. Ir pamācoši salīdzināt, cik lielā mērā apziņa padziļina visas izpausmes un procesus. Tā iespējams atzīst apziņas reālo vērtīgumu. Bez tam garīgas sarunas virza A-enerģiju pa noteiktu kanālu augšup. Tieši “Ketubs” arī ir enerģiju savienotājs. Tālab nevajag nelietderīgi šķīst laiku, nogrimstot ikdienā, kad tik daudz augšup virzošu iespējamību.

Augšuptraukšanās nes sirds līksmi.

267.

Jo pilnīgāks gars, jo neatvairāmāk viņš apzinās visas Zemes dzīves dziļās ciešanas. Kurpretim Pats Es nemitīgi atkārtoju par prieku. Tāds prieks var iestāties, atskārstot tālās pasaules. Ņemsim vienkāršu piemēru. Nakts tumsā jūsu pajūgs steidzas mājup, apkārtējam negaisam vajadzētu iedvest jums skumjas, bet jūsu gars līksmo priekā. No kurienes šis prieks? Vienīgi no apziņas, ka mājas tuvu un pati tumsa netraucē samant sirdij dārgās būtnes. Vai gan liela nozīme zemes dzīves ciešanām, kad tālās pasaules tapušas mums par realitāti!

Tikai šī dzīves izpratnes paplašināšanās piešķirs jūsu garam prieka pamatus. Citādi, par ko gan lai priecātos? Vai par to, ka iemiesošanās neizbēgama? Bet bez priekšstata par nākotni, iemiesošanās būs tikai dzīves lappuses nejēdzīgs fragments. Proti, dzīvnieciskajam saprātam nav vajadzīga nākotnes atskārsme, bet tieši griba izzināt virza cilvēku uz dzīves maiņu izpratni. Ar tādu domāšanu cilvēks iegūst tiesības priecāties un, tiekdami, spēj tuvoties sadarbībai ar tālajām pasaulēm.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

4.nodaļa: Mācības pielietošana

Ne astronomiski, bet ikdienišķi cilvēce pavairo savas dzīves bagātības un salīdzinās daudzus ikdienas parādību samērojamību.

268.

Atkal uzmāksies ar jautājumu – ko iesākt ar šķēršļiem? – Dažu traucē ģimene, dažu netikama nodarbošanās, dažu nabadzība, dažu ienaidnieku uzbrukumi. Labam jātniekam patīk vingrināties uz neapmācītiem zirgiem un grāvju šķēršļus tas atzīst labākus par gludu ceļu. Katram šķērslim jātop par iespējamību radītāju. Sarežģījumi šķēršļu priekšā izriet tomēr no bailēm. Lai arī kādā micītē greznotos zaķa pastala, Mums tomēr jāatrod lapas puse par bailēm.

Draugi! Kamēr šķēršļi mums nav kļuvuši par iespējamību radītājiem, tikmēr mēs Mācību vēl neesam sapratuši.

269.

Bet varoņdarbs prasa ne tik vien Aicinājuma pieņemšanu, bet arī lielu darbu ar sevi. Kādēļ mums jādomā, ka varoņdarbs jāizdara kādā citā veidā, vai kādos citos apstākļos, bet nevis tur, kur mēs dzīvojam? Tiešām ir liels varoņdarbs, ieviest Mācību ikdienas dzīvē, dodot prieku un zināšanas apkārtējiem un tiem, kurus mēs sastopam. Kā saka Krišna “Bhagavat Gita”: “Cilvēks sasniedz pilnību neatlaidīgi pildot savu dharmu (pienākumu, karmu)”. Vai tad tas nav liels varoņdarbs – sevis pilnveidošanas darbs, lai labvēlīgi ietekmētu apkārtējos un būtu gaišā gatavībā likt lietā savus spēkus tur, kur radīsies iespēja?

270.

Nevar būt tāda šķēršļa, ko nepārvarētu cilvēka griba. Saku to nevis apmierināšanai vai uzmundrināšanai, bet kā negrozamību. Cilvēki sen jau attīsta gribu, bet neizprot vajadzīgo apziņas pakāpi, kas gribai piešķir darbības pilnvaru un var sacīt – viss atļauts.

Kam gan var uzticēt visu īpašumu? Tikai tam, kas nesagrožīs un neizmantos nelietīgi. Tam, kas apziņā stiprs. Tam, kas pazīst Mācību. Cik daudzi lielās ar Mācības pazīšanu, bet nepazīst to. Viņiem garlaicīgi pārlasīt pazīstamos vārdus.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

4.nodaļa: Mācības pielietošana

Ar uguns vilinājumu, kā no padebešiem piekūnu, vajag izsaukt izpratnes asumu. Piekūnu vilināja un viņš paklausīgi nolaidās uz rokas. Tā uz apziņas uguns aicinājumu nāks īstā izpratne. Bez uguns tumsā nevar paiet. Iedomājies, - kas par nedzirdētu pamācību! Bet jūs taču neiededzat ugunis. Pat neapskatāties, kur tas ir – uguns avots! Vai gan ne jūs smejaties par uguni atradušajiem? Nezinat to, ka uguni atrod ne sevis, bet cilvēces labā.

Bet uguni atradušajiem saku – viss ir atļauts. Jūs zināt, kā jāiet pār bezdibeni. Briesmas – jūsu prieks. Starp Mācības vārdiem jums uzliesmo ugunīgās zīmes un iemieso neizsacīto.

Vērtīgi, ka uguns nav abstrakcija, bet acij pieejama. Uguns visa atļaušanas mērs. Uguns ir pilnīgas uzticības zīme.

277.

Dažiem derīgie padomi jāiemācās, bet citi dzīves pamatus jau pazīst savā sirdī; kā vieni, tā otriem ir vajadzīgs Skolotājs. Pirmajiem jāiemācās, bet otrajiem jānostiprinās. Daži jau kopš dzimšanas izpratuši labākus cilvēcīgu attiecību paņēmienus, bet citiem jāiet smags apmācības ceļš, lai izsargātos no postošām rīcībām; kā vieni, tā otriem vajadzīga Mācība, kā esamības nosacījumu atgādinājums. Jābrīnās, cik ļoti vieni atceras pagājušās dzīves piemērus un kāpēc citos galīgi izgaisuši agrākie uzkrājumi. Karmiskie cēloņi vēl pilnībā neizskaidro tādu pārsteidzošu dzīves izpratnes atšķirību. Patiešām, nevis paši agrāko dzīvju nosacījumi, bet gan Agni pieņemšana būs šādas izpratnes cēlonis. Cilvēki šādu gudrību nosauks par talantu, bet tas nav sevišķs talants – noturēt Agni iedegtu. Vienīgi centru iedegšanās dod nepārtrauktu apziņas modrību. Par arī daļēji Agni izpaušme jau saglabā uzkrājumu neaizskaramību. Agni nav varmāka, bet mūsu draugs. Jāpaskaidro, ka gara augšupeja ir tieši Agni izpaušme.

272.

Ir sacīts – ” Gara tumsība ir Elle”. Tikai nedaudzi to sapratīs. Un tomēr, tieši iznīcinošā Uguns ir tumsonības sekas. Ļaunu ir iespējams apmainīt pret labu, un tādējādi izmainīt Uguns īpašības. Cilvēka brīnišķīgā balva, - ka viņš spēj izmainīt

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAIKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

4.nodaļa: Mācības pielietošana

stihijas īpašības. Bet kā gan cilvēce uzsāks šādu darbību, ja tā vispār par stihijām nedomā? Lai Dzīvās Ētikas Mācība atgādina, kādos virzienos jātiecas cilvēka prātam. Neierobežosim gribas brīvību, lai katrs steigās savā ritmā; lai savā izpratnē izjauš Cildenās vibrācijas, bet lai izjauš un pasteidzas.